

bröllopstal.se

Kära Maja, kära Henrik - och kära alla ni som är här ikväll

Som kvällens toastmaster får jag den stora äran att göra det jag tycker bäst om: få ihop människor, historier och skratt till något som känns.

Och ikväll har vi ett tema som redan genomsyrar rummet - natur och gemenskap.

Det passar er så självklart att man nästan undrar om Friluftsförbundet också planerade den här festen.

Jag har känt dig, Maja, sedan gymnasiet.

Du som alltid kom in i ett rum som om du släppt in lite mer syre med dig, som om allt blev lättare och roligare bara för att du var där.

Modig redan då, varm redan då,
och alltid den som fick andra att våga lite mer.

Henrik, du gled in i min vänkrets som en stilla sjö.

Tålmodig, omtänksam,
med ett ordningssinne som jag först trodde var ett rykte -
tills jag såg din matkasse för picknick sorterad i färg och användningsordning.
Det var också då jag fattade:
ni två är inte motsatser,
ni är två olika sätt att ta hand om världen.

Allt började vid en vindskyddsplats, över en lunch som råkade bli gemensam.

Det är något väldigt vackert med den bilden:
två människor som fastnar i samma gäng när vinden tar i
och maten smakar lite mer för att man delar den.

Ni pratade vandringsleder, säkert om vilken ost som tål ryggsäck bäst,
och någonstans där började ni gå åt samma håll.

Första dejten?

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Utebio.

Ni som känner Maja vet att hon kan prata sig igenom vilken film som helst, och ni som känner Henrik vet att han kan njuta av tystnad i två timmar utan att blinka.

Den kvällen skapade ni er första gemensamma balans:

Maja pekade på stjärnorna mellan scenerna,

Henrik drog filten över er båda när kvällen blev sval.

Inte stora gester, men de rätta.

Tre år senare flyttade ni ihop i Göteborg.

Jag minns hur du, Maja, sa:

“Det är så mycket enkelt med honom.”

Du menade inte att livet plötsligt blev lätt –

du menade att allt som var svårt gick att bära tillsammans.

Henrik, du lyssnar på ett sätt som låter andra andas ut.

Det är en superkraft som inte syns på bild,

men som märks i hur människor runt dig slappnar av.

Ni startade en gemensam bokklubb, så klart att ni gjorde det.

En bokklubb som bara ni två kunde ha:

halva samtalet om berättelsen,

andra halvan om vilken stig som passar bäst till kapitlet.

Ni hittar historier i sidor, och i stigar, och i människor.

Det är nog därför så många av oss känner oss sedda av er.

Och så Kebnekaises fjällstation.

Det är inte svårt att fria där uppe – utsikten gör halva jobbet –

men det är väldigt lätt att förstå varför.

Ni har alltid varit bra på att stanna på rätt platser:

vindskydd, utebio, bokhandel, kök,

och nu den här kvällen, mitt bland oss.

Apropå kök:

era söndagar med långkok och vänner har blivit små högtider i sig.

Ni rör i grytor som om tiden inte brådskar,
ni dukar som om huset alltid haft fler stolar,
och varje gång går man därifrån lite mättare än magen förklarar.
Det där, Maja och Henrik, är gemenskap när den är som bäst –
vardag som blir varm för att ni tänder den.

Maja, du är varm och modig och du sprider energi.
Det låter som klyschor tills man sett dig hjälpa någon kliva ut på en klippa första gången,
eller när du säger "jag går först" och menar det.
Du går först, och du kollar över axeln att alla hänger med.

Henrik, du är tålmodig och omtänksam.
Du tänker tre steg framåt, inte för att kontrollera, utan för att underlätta.
Ditt ordningssinne är inte ett kontrollbehov, det är en kärlekshandling:
plåster i lockfacket, termos i sidofickan, bilnycklarna där de ska vara när man är
för trött för att leta.
Det är vackrare än vilken stor gest som helst.

Tillsammans vandrar ni långt,
men ni har också lärt oss att man kan vandra nära.
I små bokhandlar där tiden går långsamt,
på trottoarer hem från spårvagnen,
runt köksbordet med grytor som puttrar.
Ni samlar inte bara mil – ni samlar människor.

Och eftersom jag är jag, och dessutom kvällens toastmaster,
måste vi så klart ha ett litet, lättsamt quiz om brudparet.
Ni får svara med applåder, pekningar eller bara ett snett leende, det funkar lika bra.

Fråga ett:

Vem av er hinner alltid räkna kontrollsumman på packlistan innan ryggsäcken

stängs?

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Henrik – eller Maja?

(Jag ser redan ögonbrynen. Tack.)

Fråga två:

Vem grinar först på bio?

Den som säger “jag gråter aldrig” – eller den andra?

(Exakt. Tack för ärligheten.)

Fråga tre:

Vem hittar de där pyttesmå bokhandlarna med specialhyllan “poesi om väder”?

Maja – eller Maja?

(Jag anade det.)

Sista frågan:

Vem ser till att alla kommer med, att alla mår okej,

att varje sällskap slutar som en cirkel och inte som lösa prickar?

Ni båda.

Det är därför ni är ni.

Innan jag går mot slutet vill jag göra något som känns självklart ikväll:

en kort skål till föräldrarna.

Till er som lärt Maja och Henrik att värna om naturen, människorna och maten på bordet,

som lärt dem att mod och omtanke kan vara lika mycket arv som val.

Höj glasen en kort stund – för föräldrarna.

För allt ni gett, så att vi får vara här.

Skål!

Maja och Henrik,

ni har gått nio år sida vid sida.

Ni vet hur det känns när dimman lägger sig och när sikten spricker upp.

Ni vet att de viktigaste samtalen ofta händer vid en vindskyddsplats,

och att det räcker med en bra filt på en kall gräsmatta för att en kväll ska bli

minnesvärd.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Ni har redan lärt er mycket som äktenskapet kommer leva på:

att ibland är kärlek att gå först,
ibland att gå sist och hålla koll,
och för det mesta att gå jämte, i takt.

Mitt lilla, ödmjuka råd – från en som ofta koordinerat kaoset i vänskapskretsen –
är:

fortsätt planera noga, och fortsätt kunna strunta i planen när dagen kräver det.
Fortsätt läsa böcker som flyttar er,
och laga långkok som samlar oss.
Fortsätt välja vindskyddsplatsen där man kan vara tyst utan att det blir tomt,
och prata utan att någon måste vinna.

Ni kommer att ha dagar när stigen försvinner.

Då har ni det som alltid varit ert:

Majas mod och Henriks tålamod,
energi och omtanke, i omlopp mellan er.

Det räcker långt.

Och när det inte räcker – ring oss.

Gemenskapen som byggts kring er ikväll är ingen kuliss.

Den är ett rep, ett kök, ett extra sovunderlag.

Vi är här. Vi fortsätter vara här.

Så, vänner, nu rundar vi av på det sätt som den här kvällen förtjänar.

Höj glasen för Maja och Henrik –

för stigar som delas, för söndagar som doftar långkok,
för bokhandlar som hittas i gränder
och för ett liv där man alltid gör plats för en till på filten.

För kärleken som går i god takt.

För Maja och Henrik.

Skål!

Detta tal skapades med brillopstal.se. Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu på brillopstal.se.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se